Р Е Ш Е Н И Е

гр. Монтана, 19.07.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

Административен съд – Монтана, III състав в публичното заседание на десети юли през две хиляди и дванадесета година в състав:

Председател: Момчил Таралански

при секретаря К. К., като разгледа докладваното от съдия Таралански адм. дело № 319 по описа за 2012 г., за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по жалба срещу мълчалив отказ за издаване на индивидуален административен акт с правно основание чл.129, ал.7 от ДОПК във връзка с чл.4, ал.1 от ЗМДТ.

Жалбоподателят Областен управител на Област Монтана обжалва мълчаливия отказ на орган по приходите на Общинска администрация – Монтана за издаване на акт за прихващане и възстановяване на суми в размер на 232,40 лева по искане с изх. № ФС-19-26-(1)/05.04.2011 г. на Областен управител – Монтана за имот партиден № 000320534003 на отдел „Местни приходи" на Община Монтана. В жалбата си и чрез процесуалния представител в съдебно заседание, жалбоподателят поддържа, че непроизнасянето в срок на служител от отдел „Местни приходи" на Общинска администрация – Монтана, който изпълнява функциите на орган по приходите по смисъла на чл.4, ал.3 от МЗДТ, представлява мълчалив отказ, който е незаконосъобразен, доколкото не можело да се приеме, че писмо изх. № 06-00-92/03.05.2011 г. на Кмета на Община Монтана представлявало изричен писмен отказ на надлежен административен орган. В жалбата също така се навеждат доводи по същество на искането за издаване на акт за прихващане и възстановяване на суми, неправомерно събрани за данък върху недвижимите имоти и такса за битови отпадъци. Моли съда да отмени обжалвания мълчалив отказ и да му присъди направените по делото разноски.

Ответникът по жалбата – Орган по приходите при Община Монтана, чрез процесуалния си представител в съдебно заседание, оспорва жалбата и моли да бъде отхвърлена, тъй като видно от доказателствата по делото било видно, че Областен управител бил подал декларация за имота и поради това дължал данък сгради и такса за битови отпадъци.

Заинтересованата страна – Кметът на Община Монтана, не взема становище по жалбата.

Окръжна прокуратура – Монтана, чрез представителя си в съдебно заседание, счита, че обжалвания мълчалив отказ е неправилен и следва да бъде отменен по доводи и съображения в представеното писмено становище.

По допустимостта на жалбата.

Жалбата е срещу мълчалив отказ за издаване на индивидуален административен акт и е подадена в законоустановения срок от правен субект – Областен управител, представляващ юридическото лице Областна администрация – Монтана, за което акта пряко и непосредствено засяга права и законни интереси. С оглед на изложеното и по аргумент от мотивите на решение № 8252/11.06.2012 г. по дело № 510/2012 г. на ВАС, VI о., жалбата е допустима.

По основателността на жалбата.

Съдът, като прецени събраните по делото писмени доказателства, намери за установено от фактическа страна следното:

С искане с придружително писмо с изх. № ФС-19-26-(1)/05.04.2011 г. Областен управител – Монтана и поискал от отдел „Местни приходи" на Община Монтана да издаде акт за прихващане и възстановяване на недължимо платени данъци за недвижим имот и такса за битови отпадъци за поземлен имот с идентификатор 48489.5.90 по кадастралната карта на гр. Монтана и стар идентификатор УПИ XII, имот пл. № 5593, в кв.5 (партида № 000320534003 в отдел „Местни приходи" на Общинска администрация - Монтана), представляващ застроен терен с обща площ от 13 339 кв.м. и застроена площ от 1 025 кв.м., намиращ се на ул. „Д*** " № * в гр. Монтана, актуван с АДС № 3055/09.03.2007 г. (л.56-57 по делото), съгласно който държавна собственост са 639/13 339 идеални части.

С писмо изх. № 06-00-92/03.05.2011 г., Кмета на Община Монтана е уведомил Областен управител, че съгласно чл.14, ал.3 от ЗМДТ, при промяна на някое обстоятелство, което има значение за определяне на данъка, данъчно задължените лица уведомяват общината по реда и в срока по ал.1.

Видно от заповед № 3005/22.11.2010 г. на Кмета на Община Монтана, същият е определил служителите С*** Б*** М*** – Г*** и Е*** В*** К*** на длъжности „старши експерт" от отдел „Местни приходи" при дирекция „Финансово – стопански дейности" на Общинска администрация – Монтана да изпълняват функциите на органи по приходите по смисъла на разпоредбата на чл.4, ал.3 от ЗМДТ.

Не се установи, а не се и твърди от ответната страна, органа по приходите към Община Монтана да е издавал изричен писмен акт или отказ по искането за прихващане или възстановяване.

От правна страна, съдът въз основа на разпоредбата на чл.168 АПК след цялостната проверка на оспорения акт по основанията на чл.146 АПК, намира следното:

Налице е мълчалив отказ по направеното искане, доколкото липсва изричен писмен отказ от компетентния административен орган – органа по приходите към Община Монтана. Писмото с изх. № 06-00-92/03.05.2011 г. на Кмета на Община Монтана от една страна не е издадено от компетентния орган – органа по приходите, а от друга страна изобщо не съдържа реквизитите на индивидуален административен акт, респективно отказ за издаването на такъв, доколкото липсва разпоредителна част и въобще каквото и да е властническо волеизявление, насочено към регулиране на определена административно-правна материя.

Съгласно указанията, дадени с мотивите на решение № 8252/11.06.2012 г. по дело № 510/2012 г. на ВАС, VI о., настоящият съдебен състав е длъжен да изясни правата на собственост на търговското дружество – съсобственик на имота, който е предмет на искането за възстановяване и прихващане. Видно от представения по делото титул за собственост – нотариален акт № 174, том IV, рег. № 9135, нотариално дело № 652/18.09.2003 г. на нотариус № 112 от района на МРС (л.106-108 по делото), „ГУБЕЛЕС – СЕРВИЗ" ЕООД се легитимира като собственик на недвижим имот: терен от 12 700 кв. м. с идентификатор 48489.5.90 по кадастралната карта на гр. Монтана и стар идентификатор УПИ XII, имот пл. № 5593, в кв.5 по плана на гр. Монтана, район „Промишлена зона", представляващ част от терен с обща площ от 13 339 кв.м. и застроена площ от 1 025 кв.м. – метален навес и битовка, намиращ се на ул. „Д*** " № * в гр. Монтана. Частта от този имот е актувана с АДС № 3055/09.03.2007 г. (л.56-57 по делото), съгласно който държавна собственост са 639/13 339

идеални части. Видно от приложените писмени доказателства, с декларация с вх. № 1204000148/21.04.2007 г. по чл.17, ал.1 от ЗМДТ и декларация с вх. № 1083/27.05.2010 г. по чл.14 от ЗМДТ, Областен управител на Област Монтана е декларирал за облагане с данък върху недвижимите имоти тези 639/13 339 идеални части от правото на собственост върху имот 48489.5.90. За 12 700/13 339 идеални части от правото на собственост върху терена и за построените метален навес и битовка на обща площ от 1 025 кв.м. – собственост на „ТУБЕЛЕС – СЕРВИЗ" ЕООД не се установи да се подавани декларации. Към датата на подаване на декларацията по чл.17, ал.1 от ЗМДТ от Областен управител – 09.03.2007 г. тези обекти на правото на собственост са съществували – придобити са от „ТУБЕЛЕС – СЕРВИЗ" ЕООД на 18.09.2003 г.

Съгласно разпоредбата на чл.11, ал.2 от ЗМДТ, собственикът на сграда, построена върху държавен или общински поземлен имот, е данъчно задължен и за този имот или съответната част от него. Тази разпоредба дава нормативната основа за претенцията (искането) на жалбоподателя. Както е изтъкнал и съставът на ВАС в горецитираното решение без значение за релевантния въпрос по делото е дали търговското дружество, съсобственик на терена и собственик на сградата в него, е декларирало имота.

Ето защо мълчаливия отказ е незаконосъобразен като противоречащ на материално-правни разпоредби на закона и следва да бъде отменен. На основание чл.160, ал.3 от ДОПК и във връзка с чл.172, ал.2, предл.2 и чл.173, ал.2 от АПК, съдът намира, че административната преписка следва да бъде изпратена на органа по приходите, който като анализира наличните и евентуално събере и нови доказателства и изведе съответните правни изводи от същите, въз основа и на разпоредбата на чл.11, ал.2 от ЗМДТ, да се произнесе по същество на направеното искане с мотивиран изричен писмен акт.

Въз основа на чл.143, ал.1 от АПК във връзка с направеното искане в жалбата и в съдебно заседание от процесуалния представител на жалбоподателя, следва да се присъдят и направените разноски по делото – юрисконсултско възнаграждение по чл.8 във връзка с чл.7, ал.2, т.2 от Наредба № 1/09.07.2004 г. и внесените държавни такси.

Водим от изложеното, съдът

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ мълчаливия отказ на орган по приходите към Общинска администрация на Община Монтана за издаване на акт за прихващане и възстановяване на суми в размер на 232,40 лева по искане с изх. № ФС-19-26-(1)/05.04.2011 г. на Областен управител – Монтана.

ИЗПРАЩА административната преписка на орган по приходите към Общинска администрация на Община Монтана, който като вземе предвид указанията по прилагане и тълкуване на закона, дадени с настоящето съдебно решение, да се произнесе по направеното искане с издаване на акт за прихващане и възстановяване, при спазване на законовите реквизити.

ОСЪЖДА Община Монтана, представлявани от Кмета на общината, да ЗАПЛАТИ на Областен управител на Област Монтана, направените по делото разноски – държавна такса и юрисконсултско възнаграждение в размер на 250 (двеста и петдесет) лева.

Решението може да се обжалва пред Върховен административен съд в 14 дневен срок от съобщението за страните.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

РЕШЕНИЕ

№ 8252
София, 11.06.2012

В ИМЕТО НА НАРОДА

Върховният административен съд на Република България - Шесто отделение, в съдебно заседание на двадесет и шести април две хиляди и дванадесета година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ:АЛЕКСАНДЪР ЕЛЕНКОВ
ЧЛЕНОВЕ:ТОДОР ТОДОРОВ
ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ

при секретар Росица Тодорова и с участието
на прокурора Цветко Главеев изслуша
докладването
от съдията ТОДОР ТОДОРОВ
по адм. дело № 510/2012.

Производство по чл. 208 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).
Образувано е по касационна жалба на областен управител на Област Монтана на против решение от 24.11.2011 г. по адм. дело № 504 / 2011 г. на Административен съд - Монтана. Поддържат се оплаквания за неправилност поради нарушение на материалния закон, съществени нарушения на съдопроизводствени правила и необоснованост - касационни основания по чл. 209, т.3 от АПК.
Ответните по жалбата страни, орган по приходите при Община Монтана и кмет на Община Монтана не изразяват становища.
Прокурорът от Върховна административна прокуратура дава заключение за основателност на касационното оспорване. Посочва, че съдебното решение е постановено при неизяснени обстоятелства, налагащи отмяната му.
Касационната жалба е подадена от надлежна страна по смисъла на чл. 210, ал.1 от АПК, в срока по чл. 211, ал.1 АПК, при отсъствие на процесуални пречки за нейното разглеждане и наличие на всички положителни процесуални предпоставки по възникване и упражняване правото на касационно оспорване, поради което е процесуално допустима. Разгледана по същество на основанията посочени в нея и след проверка на решението за валидност, допустимост и съответствие с материалния закон, съгласно чл. 218, ал.2 от АПК е основателна.
С решение от 24.11.2011 г. по адм. дело № 504 / 2011 г. Административен съд - Монтана е отхвърлил жалбата на Областен управител на Област Монтана срещу мълчалив отказ на орган по приходите при Община Монтана да се произнесе по искане изх. № ФС - 19 - 26 /1/ от 05.04.2011 г. за прихващане или възстановяване на сума в размер на 232,40 лева, представляваща данък недвижим имот и такса битови отпадъци за имот по декларация № 148 / 21.04.2007 г.. За да постанови този резултата, съдът е приел, че след като за съсобствен имот единият от съсобствениците не е декларирал своите части по ЗМДТ размерът на задължението за всеки от тях не е установено и не може да се прави възстановяване или прихващане на платени от другия съсобственик суми за данък недвижим имот и такса битови отпадъци до изясняване задълженията на всеки съобразно притежаваните идеални части.
Решението е неправилно.
Данъчно-задължените лица са съществували към момента, в който областния управител е декларирал процесния имот.
Тези обстоятелства, съдът е бил длъжен да доизясни във връзка със застроената

в съсобствения имот сграда. Съгласно чл. 11, ал.2 от ЗМДТ, собственикът на сграда, построена върху държавен или общински поземлен имот, е данъчно задължен и за този имот или съответната част от него. Въпросът дали собственикът или носителят на ограничено вещно право върху сградата, построена върху държавен поземлен имот, е декларирал в срок придобиването и, не може да се отрази на качеството му на данъчно задължено лице по ЗМДТ, а има значение за изпълнението на задължението по подаване на декларация, както и за реализиране на отговорност при неизпълнение на това задължение. Съдът е трябвало да изследва правата на търговското дружество, легимиращо се като съсобственик съгласно представения по делото нотариален акт и съобразно тези фактически установявания, да прецени законосъобразността на атакувания мълчалив отказ. Едва след установяването им могат да се определят дължимите данъци и такси и да се допусне или не искането прихващане или възстановяване. По изложените съображения процесуално незаконосъобразно и в нарушение на правилата за разпределяне на тежестта на доказване съдът е обосновал своите изводи. Не е изпълнил задълженията си по чл.171, ал.1 и ал.4 от АПК и след като не е съобразил и изяснил визираните съществени обстоятелства по спора в нарушение на чл. 168, ал. 1 от АПК е отхвърлил жалбата срещу мълчаливия отказ на орган по приходите при Община Монтана във връзка с искане изх. № ФС - 19 - 26 /1/ от 05.04.2011 г. за прихващане или възстановяване на сума в размер на 232,40 лева, представляваща данък недвижим имот и такса битови отпадъци за имот по декларация № 148 / 21.04.2007 г.

Предвид на това решението се явява издадено при съществени нарушения на съдопроизводствените правила съгласно чл. 209, т. 3 от АПК, поради което и на основание чл. 222 от АПК следва да бъде отменено и върнато за ново разглеждане от друг състав на същия съд.

Водим от горното, Върховният административен съд, шесто отделение

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение от 24.11.2011 г. по адм. дело № 504 / 2011 г. на Административен съд - Монтана.

ВРЪЩА делото за ново разглеждане от друг състав на същия съд.

РЕШЕНИЕТО не подлежи на обжалване.

Вярно с оригинала,
секретар:

т.т.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:/п/ Александър Еленков
ЧЛЕНОВЕ:/п/ Тодор Тодоров
/п/ Георги Чолаков

Р Е Ш Е Н И Е

гр. Монтана, 24.11.2011г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - МОНТАНА - II състав -в публичното заседание на четиринадесети ноември ,през две хиляди и единадесета година в състав :

ПРЕДСЕДАТЕЛ: БИСЕРКА БОЙЧЕВА

при секретаря А.Л.,и с участието на прокурор А.Иванова ,като разгледа докладваното от съдията Бойчева ,административно дело № 504/2011г. по описа на съда , за да се произнесе взе предвид:

Производството е по чл.4,ал.1-5 от ЗМДТ във връзка с чл.129,ал.1-7 от ДОПК,във връзка с чл.152-160 от ДОПК.

Образувано е по жалба на Областния управител на област Монтана срещу Мълчалив отказ на органа по приходите при община Монтана да се произнесе по искане ,изх.№ФС-19-26/1/ от 05.04.2011г.за прихващане или възстановяване на сума в размер на 232,40лв.,представляваща данък недвижим имот и такса за битови отпадъци за имот по декларация№148/21.04.2007г. В жалбата си твърди,че мълчаливия отказ е неправилен и незаконосъобразен,като иска неговата отмяна.В съдебно заседание чрез юрк.Григорова иска същият да бъде отменен и преписката да бъде върната на органа ,който да се произнесе с изричен акт ,алтернативно да се отмени мълчаливия отказ и съдът да се произнесе по същество по искането.

Ответникът по жалбата-Органа по приходите при община Монтана не се явява и не взема становище.

Заинтересованата страна –Кмет на община Монтана не изпраща представител и не взема становище.

Представителят на Окръжна прокуратура Монтана изразява становище за неоснователност на жалбата и потвърждаване на мълчаливия отказ.

Доказателствата по делото са писмени, след чиято преценка в тяхната взаимна връзка и логическо единство , във връзка със становищата на страните и въз основа на закона , административният съд приема следното:

Установено е по делото ,че с искане от 05.07.2010г. до кмета на община Монтана ,областния управител на област Монтана е поискал да бъде започната процедура за прихващане и възстановяване на недължимо платен данък недвижим имот и такса битови отпадъци по декларация№148/2007г.Не е последвало произнасяне.С повторно искане от 21.02.2011г.областния управител на област Монтана е поискал недължимо платените суми за данък недвижим имот и такса битови отпадъци да бъдат прихванати от задължението за 2011г.В отговор ,кмета на община Монтана го е уведомил ,че съгласно отменения чл.17 от ЗМДТ и действащия към момента чл.14,ал.3 от ЗМДТ „При промяна на някое обстоятелство ,което има значение за определяне на данъка ,данъчно задължените лица уведомяват общината по реда и в срока по ал.1".С трето идентично искане от 05.04.2011г. областния управител на област Монтана е отправил към кмета на община Монтана ново искане за прихващане или възстановяване на недължимо платен данък недвижим имот и такса битови отпадъци за имот по декларация№148/2007г.,представляващ държавна собственост ,в който са построени сгради-чужда собственост./видно от приложения към делото акт за частна държавна собственост №3055/09.03.2007г.и от НА№174,т.IV,д.№652/2003г. на нотариус И.Ф*** ,вписан в Служба по вписвания –Монтана под вх.* .№2729,акт№113,т.7,д.№1599/2003г./ Съгласно чл.11,ал.1 от ЗМДТ данъчно задължени лица са собствениците на облагаеми с данък недвижими имоти,а съгласно ал.2 на същата разпоредба/ДВ,бр. 98 от 2010 г., в сила от 1.01.2011 г./ собственикът на сграда, построена върху държавен или общински поземлен имот, е данъчно задължен и за този имот или съответната част от него.Съгласно чл.129,ал.1 от ДОПК прихващането или възстановяването може да се извършва по инициатива на органа по приходите или по писмено искане на лицето.Видно от делото ,такова искане е постъпило-първо на 05.07.2010г.,по което няма произнасяне на органа по приходите,втори път-на 21.02.2011г.,по което също няма произнасяне и трето-на 05.04.2011г.,като съгласно чл.129,ал.3 от ДОПК актът за прихващане или възстановяване се издава в 30-дневен срок от постъпване на искането,т.е. отговор би следвало да постъпи в срок до 05.05.2011г.включително,евентуално ако не постъпи такъв в този 30- дневен срок,какъвто е настоящия случай е налице мълчалив отказ на органа по приходите/чл.131,ал.1 от ДОПК/.Мълчаливия отказ е обжалван в срока по чл.131,ал.2 от ДОПК пред решаващия орган по чл.4,ал.5 от ЗМДТ/жалбата е подадена на 19.05.2011г.,видно от л.27 от делото/,който не е отговорил в срока по чл.155,ал.1 ДОПК ,който е 60-дневен от изтичане на срока по чл.146 от ДОПК ,т.е. започва да тече от датата, на която е получена жалбата от кмета на общината-25.05.2011г/видно от обратна разписка на л.29/, като решаващ орган и изтича на 25.07.2011г.Отново не е постъпил отговор този път от решаващия орган-кмета на община Монтана,поради което е формиран мълчалив отказ,който се обжалва по реда за обжалване на ревизионните актове-т.е. в 30-дневния срок по чл.156,ал.5 от ДОПК ,т.е. от 25.07.2011г. до 24.08.2011г.,а видно от делото жалбата е подадена на 22.08.2011г.,т.е в срок и от легитимирано лице,поради което е допустима за разглеждане. По същество същата е неоснователна.

При тази фактическа обстановка съдът от правна страна приема следното.

За да иска прихващане или възстановяване на данъчно задължение за данък сгради и такса битови отпадъци за

имота по декларация№148/2007г.,областният управител се е позовал на нормата на чл.11,ал.2 от ЗМДТ/бр. 98 от 2010 г., в сила от 01.01.2011г./, съгласно която собственикът на сграда, построена върху държавен или общински поземлен имот, е данъчно задължен и за този имот или съответната част от него.Видно от делото,областният управител е декларирал 639/13339 идеални части от имот№48489.5.90 по КК на гр.Монтана ,представляващ застроен терен с обща площ 13339кв.м.,съгласно акт за частна държавна собсвеност №3055/09.03.2007г.,като 12700/13339идеални части от имота са собственост на „Т*** С*** "ЕООД с.Е*** ,област С*** З*** ,вписани като съсобственици на идеална част от имота и сгради в същия съгласно нотариален акт №№174,т.IV,д.№652/2003г. на нотариус И.Ф*** ,вписан в Служба по вписвания –Монтана под вх.* . №2729,акт№113,т.7,д.№1599/2003г. Съгласно разпоредбата на чл. 12,ал.1 от ЗМДТ когато върху облагаем недвижим имот правото на собственост или ограниченото вещно право е притежание на няколко лица, те дължат данък съответно на частите си.Съгласно ал.2 на същата разпоредба всеки от съсобствениците на имота, съответно от съпритежателите на ограниченото вещно право, може да плати данъка за целия имот за сметка на останалите.Видно от делото,данъчна декларация е била подадена само от областния управител ,за което същият е платил и данъчното си задължение-данък недвижим имот и такса битови отпадъци за целия имот.Същевременно другия собственик-„Т*** С*** "ЕООД с. Е*** не е подавал данъчна декларация за сградата и частта от имота по приложения нотариален акт.С протоколни определения в съдебни заседания от 17.10.2011г. и от 31.10.2011г. съдът е изискал доказателства от ответника по делото-органа по приходите към община Монтана подавани ли са декларации по чл.14 от ЗМДТ за сградата и частта от имота от съсобственика „Т*** С*** "ЕООД с. Е*** ,съответно заплащан ли е данък недвижими имоти и такса битови отпадъци от същия за периода 2007-2010г.,в отговор на което не са представени никакви доказателства в тази насока от общинска администрация-Монтана,при което настоящия състав намира,че след като не са подавани декларации от другия съсобственик за имота и сградата в него,няма основание и областния управител да иска прихващане или възстановяване на данък недвижими имоти,т.к. първо следва да бъде приканен собственика на сградата и прилежащата част от нея да подадат декларация по чл.14 от ЗМДТ,/съответно да бъде санкциониран за неподаване на данъчна декларация в законния срок/,а също да бъде установен размера на дължимия данък,за което да бъде издаден акт за установяване на публични задължения за периода от придобиване на имота и сградата в него до настоящия момент/стига да не е изтекла давността за събиране на това задължение/,като едва след това би могло да се установи каква част от данъка следва да бъде прихванатата или възстановена на областния управител и въобще следва ли да бъде възстановена.При положение ,че сградата в имота и частта от имота не са декларирани от другия съсобственик,няма как да се установи какъв е размерът на задължението на съсобствениците за частите от имота и сградата ,евентуално не е установено има ли промяна в съсобствеността и кой е настоящия собственик на сградата и прилежащата част от нея,комуто да бъдат вменени задълженията по подаване на декларация по чл.14 от ЗМДТ,на което кореспондира и съответното на него задължение по заплащане на данък недвижими имоти и такса смет.От друга страна , нормата на чл.11,ал.2 от ЗМДТ няма обратно действие ,тя действа занапред и не може да бъде прилагана спрямо минали правоотношения и за минали задължения ,които са вече установени и платени ,какъвто е настоящия случай. В този смисъл е и разбирането на **Конституционния съд на Република България, изразено в решение № 9/20.06.1996 г.** по конст. дело № 9/1996 г., че нормите, с които се въвеждат данъчни задължения или данъчни утежнения трябва да бъдат създадени преди времето, за което те се отнасят с оглед правилото за неретроактивност на данъчните норми./в т.см.Р. по адм.д. №9570/2010г. на ВАС/.

Предвид гореизложеното,съдът намира, че мълчаливия отказ като правилен и законосъобразен следва да се потвърди. Жалбата като неоснователна следва да се отхвърли.Водим от гореизложените мотиви, административният съд

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Областния управител на област Монтана срещу Мълчаливия отказ на органа по приходите при община Монтана да се произнесе по искане ,изх.№ФС-19-26/1/ от 05.04.2011г.за прихващане или възстановяване на сума в размер на 232,40лв.,представляваща данък недвижим имот и такса за битови отпадъци за имот по декларация№148/21.04.2007г.,КАТО НЕОСНОВАТЕЛНА.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване в 14 -дневен срок от съобщението му на страните пред ВАС.

ПРЕДСЕДАТЕЛ: